

Riman 6:1-23

Milí čitatelia, vítame Vás pri pokračovaní v spoločnom uvažovaní nad listom ap. Pavla Rimanom. Teraz sa budeme zamyšľať nad 6. kapitolou, veršami 1až 23. Otvorme si teda svoje Biblie, list Rimanom 6. kapitola a začneme naše uvažovanie.

V predošlej úvahe sme sa zaoberali vzťahom kresťana k hriechu a 7. kapit. bude hovoriť o tom, aký má byť vzťah kresťana k zákonu. Otázka, ktorú sme rozoberali v minulej úvahe, bola zaznamenaná v 6.kap. 1.verši:

„Čo teda povieme? Máme zotrvať v hriechu, aby sa rozmnožila milosť?“

Otázka sa opakuje aj vo verši 15:

„Čo teda? Máme hrešiť, pretože nie sme pod zákonom, ale pod milosťou?“

Apoštol Pavol odpovedá: „Určite nie! Či neviete, že ak sa niekomu oddávate za poslušných otrokov, ste otrokmi toho, koho poslúchate? Buď otrokmi hriechu, ktorý vedie k smrti, alebo otrokmi poslušnosti, ktorá vedie k spravodlivosti.“

Teraz sa chceme zaoberať problémom hriechu v živote kresťana. Tým, s čím my všetci zápasíme a o čom budeme hovoriť aj ďalej v 7. kapit. 6. kapitola predstavuje ideálny stav kresťana. Hovorí o moci Božej, ktorá nás už oslobodila od hriechu.

Pozrime sa znova na 15. verš, ktorý sa pýta: „*máme azda hrešiť, pretože nie sme pod zákonom, ale pod milosťou?*“ Máme sa spoliehať len na samotnú milosť Božiu a nejaký malý hriech nám nezaškodí? Vôbec nie!, hovorí Pavol. Hriech je obrovským závažím v živote kresťana. Môžeme sa pokúsiť zdôvodniť ho, tvrdiť, že je súčasťou kultúry, odmietat ho, ale vzbura proti poznanej vôli Božej je pre kresťana problém a o tom chceme dnes hovoriť.

Pavol zakončuje druhú otázku takisto ako prvú. „*Určite nie!*“ Niektoré preklady hovoria: „*nech sa tak nikdy nestane*“. Nesmieme chápať problém hriechu v našom živote nesprávne. Pozrime sa na to, čo Pavol robí. Používa veľmi kontrastné termíny v zmysle čierny - biely. Má v úmysle v čirej realite povedať asi toto: Slúžime jednému z dvoch pánov. Ak slúžime tomu zlému, budeme aj odzrkadľovať jeho charakter a bude to vidieť celá naša rodina aj spoločnosť. Ponesieme totiž ovocie tohto sveta, ktorým je podvod, sváry, nenávisť, zvady, rozbroje, opilstvo, závisť a podobne. Tí, čo robia takéto veci, nemôžu byť dedičmi kráľovstva Božieho.

A čo, ak je náš život ovládaný Bohom, ak on je Pánom nášho života? Ak patríme do rodiny Božej, ponesieme ovocie Ducha, ktorým je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť. Tí, čo prináležia Ježišovi Kristovi, ukrižovali si telo s vášňami a žiadosťami. Prečítajte si list apoštola Pavla Galaťanom, 5. kapitolu.

Či sa nám to páči, alebo nie, nemáme inú možnosť, ako rozhodnúť sa, ktorej z týchto dvoch mocností budeme slúžiť. Pre ktorú z nich sa rozhodneme, tej moc sa bude v našom živote prejavovať. Poďme ďalej na verš 17., ktorý začína takto:

„Ale vďaka Bohu, že vy, ktorí ste boli otrokmi hriechu.....“ Tu je reč o činnosti v minulom čase. Boli sme otrokmi hriechu, ale teraz sme oslobodení, aby sme slúžili Bohu. Mnohí kresťania si predstavujú kresťanský život takto: „*Ach, som voľný, už ma neovláda diabol, som slobodný od hriechu, teraz môžem robiť, čo chcem.*“ To je ale omyl. Sme oslobodení od zlého, aby sme slúžili Bohu. Dovoľte mi zopakovať túto vetu: Sme oslobodení od zlého, aby sme slúžili Bohu. Skutočnosť, že musíme niekomu slúžiť, nemôžeme ovplyvniť. Môžete byť presvedčení o tom, že ste sami sebou, ale váš život bude nabrať charakteristické vlastnosti buď jednej, alebo druhej mocnosti, ktorou bude váš život preniknutý a ktorej dovoľíte, aby vás ovplyvňovala. Čítajme pokračovanie verša 17:

„... a stali ste sa zo srdca poslušnými tomu učeniu, ktoré vám bolo odovzdané.“ Boli ste mŕtvi, ale teraz ste oslobodení od otroctva. O akých ľuďoch tu Pavol hovorí? Akej skupine ľudí Pavol píše list Rimanom? Čím viac som nad tým premýšľal, tým viac som bol presvedčený, že Pavol píše tento list ľuďom, ktorí už kresťania sú. Oni sa nimi stali už v 4. kapitole. Boli zachránení vierou, píše teda veriacim. Ak teda to, čo Pavol píše, nie je posolstvo evanjelia, čo je to potom? Je to Ježišovo učenie o spôsobe života.

To, čo vám teraz poviem, ste ma počuli hovoriť už viackrát. Ale znova to chcem zopakovať, pretože si myslím, že naše názory nie sú vyvážené. Z lásky k šíreniu evanjelia, v našej túžbe priniesť ľuďom Krista sme celé evanjelium Ježišovo zúžili do slov: „*len ver, stačí veriť,*“ je to dar, len príď a vezmi si ho a tvoj život bude navždy patriť Bohu. V tom je veľa pravdy. My všetci veríme, že spasenie prichádza ako odpoveď na pôsobenie Božieho Ducha. Ale chcem vám povedať, že existuje určitá biblická súvislosť, takisto dôležitá ako viera a to je pokánie. Pokánie vo viere je čosi, čo je súčasťou celého kresťanského života. Nikdy sa nedostaneme do cieľa, ak urobíme pokánie len raz. Pravdou je, že vierou všetko začína, ale výsledkom má byť zmena spôsobu života. A to, o čom práve hovoríme, je neustály život pokánia vo viere. To je učenie Ježiša a apoštolov, ktoré bolo predstavované týmto kresťanom v Ríme. Kladieme si teda otázku: „*ako máme žiť?*“ Pozrime sa na verš 19:

„Ved' ako ste vydávali svoje údy do služby nečistote a nepravosti na páchanie nepravosti, tak teraz vydávajte svoje údy do služby spravodlivosti na posvätenie.“

O slove posvätenie som sa zmieňoval aj minule. Verše 1-14 veľmi veľa hovoria o takzvanom situáčnom posvätení. To, že sme spravodliví, svätí, posvätení, v tom okamihu, keď uveríme v Ježiša Krista. Jeho spravodlivosť je nám pripočítaná v tom okamihu, kedy uveríme. Existuje však ešte jeden prvok posvätenia a to je vlastnícke posvätenie. Toto je pravdivé vďaka tomu, že patríme Kristovi. Pavol ďalej sa píše vo verši 18:

„Boli ste oslobodení od hriechu a stali ste sa otrokmi spravodlivosti.“ A verš 22 to dopĺňa:

„Teraz však, oslobodení od hriechu, stali ste sa otrokmi Boha, a máte svoje ovocie na posvätenie a nakoniec večný život.“

Chcem vám povedať, že to, komu slúžite, komu patríte, vyjadrujete tým, aký je váš život a aký je cieľ Vášho života. Sú ľudia, ktorí hovoria: „*Ach, ja milujem Ježiša*“ - ale ich život to nijakým spôsobom neodzrkadľuje.

Apoštol Pavol v liste Galaťanom v 6. kapitole, verše 7-9, píše toto:

„Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Lebo čo človek rozsieva, to bude aj žať! Pretože kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať skazu; kto rozsieva Duchu, z Ducha bude žať večný život. Neúnavne konajme dobro, lebo ak neochabneme, budeme žať, keď príde čas.“

Zapamätajte si to!

Minule som vám položil otázku: *Kto vládne vo vašich životoch?* Tento krát sa chcem spýtať: Čo sejete vo vašich životoch? Pýtate sa, či bude dostatok dôkazov, aby ste boli odsúdení? To je dobrá otázka. Vysvetlenie môžeme nájsť znova vo verši 22, kde je napísané:

„Teraz však, oslobodení od hriechu, stali ste sa otrokmi Boha a máte svoje ovocie na posvätenie a nakoniec večný život.“

Myslím, že pri našom entuziazme privádzať ľudí ku Kristovi zabúdame, že sú dve posolstvá. Prvé z nich je „ktokoľvek chce, nech príde“. To je nádherné posolstvo, ale tí „ktoríkoľvek chcú“ potrebujú očistiť svoje skutky a práve posvätenie je niečo, na čo zabúdame, čo vynechávame. Pavol to veľmi výstižne vyjadruje: *„ktokoľvek chce, môže prijať evanjelium.“* Potom sa však vráti späť a povie: *„všetko, čo som vám hovoril a učil je, že máte mať ovocie, ktoré spôsobuje vaše posvätenie.“* Ak to tak nerobíme, hriech sa odzrkadľuje v našich životoch a potom sa divíme, že v našom živote chýba moc a výsledky pôsobenia Ducha Svätého. Ovocím toho, že sme oslobodení od hriechu je, že sa stávame ako Kristus. V tom je cieľ a konečným cieľom je večný život.

Myslím, že by sme si mali uvedomiť, že prvoradým cieľom kresťana nie je len žiť v nebi, ale predovšetkým by jeho túžbou malo byť podobať sa Kristovi. Aby sme boli zbavení strachu, keď sa postavíme pred jeho tvár, pretože máme istotu a vieme, kým sme sa stali v Kristovi. Mnohí z nás si pravdepodobne myslia, že robia to, čo sa od kresťanov očakáva. Myslia si, že by mal niekto prísť, potľapkať ich po pleci a povedať: *„Vieš, ty si úžasný človek, netráp sa s tým hriechom, veď to v podstate nie je žiaden problém.“* Pravdou však je, že to problém je. Hriech je vždy problém. Hriech nemá miesto v živote kresťana.

Rád by som ukončil túto úvahu tým, že vám dám určité rady, alebo akýsi návod, ktorý by vám pomohol vysporiadať sa s hriechom a pokušením vo vašom živote kresťana.

1. Uvedomte si, kým ste sa stali v Kristovi. Najúžasnejšia vec na svete je prijať evanjelium, poznať, kým ste v Kristovi, poznať, čo Kristus pre vás urobil, lebo to vám dáva slobodu. Ste slobodní od hriechu, ste slobodní od jeho panstva, ste mŕtvi hriechu. Viem, kto som, viem, že keď hreším, zraňujem srdce môjho milujúceho nebeského Otca a to mi dáva silu víťaziť.
2. Premietnite svoje postavenie v Kristovi do svojho každodenného života. To znamená, že ja som mŕtvy a môj život je skrytý v Kristovi. Nežijem už ja, ale Kristus žije vo mne, zomrel som sebe samému. Je to značne radikálny postoj, ale biblický a pravdivý. Už sa viac nestarám o pokušenie, som mŕtvy hriechu a žijem Bohu a čím viac sa tento prístup stane súčasťou môjho každodenného života, tým budem slobodnejší.
3. Nepatríme sami sebe, preto musíme slúžiť Bohu. Slúžime z vďačnosti a lásky tomu, ktorý prvý miloval nás. Ide o jeho lásku, nie že sme ho najskôr milovali my, ale on prvý miloval nás. Myslím si, že musíme vedieť, že byť zachránený od hriechu, znamená byť zachránený pre to, aby som slúžil. Poslúchame Boha, chodíme v jeho slove z vďačnosti, nie len aby sme sa ukazovali navonok, ale z vďačnosti a lásky k Bohu, ktorý nás prvý miloval.
4. Kresťanský život je nadprirodzený život. Nikto ho nedokáže žiť vo svojej vlastnej sile. Kresťanský život, takisto ako spasenie, je dar od Boha. Kresťanský život začína ako odpoveď na poznanie vlastného hriechu a jeho výsledkom je každodenné pokánie vo viere. Tak dosiahneme nádhernú skúsenosť pokoja s Bohom. Môžem vás uistiť, že pokoj prichádza iba skrze pokánie. Dovoľte mi to zopakovať: pokoj prichádza iba skrze pokánie. Váš nebeský Otec vás veľmi miluje, no keď zhrešíte, nebude vám dávať náplasť na ranu, ktorú spôsobil váš hriech a nepovie, že to je v poriadku. On prichádza k vám, aby ste našli skutočný pokoj v tom, že budete konať jeho vôľu. Nie je možné, aby ľudia mali pokoj, keď sú presvedčení o tom, že v ich živote je hriech.
5. Nezahrávajte sa s hriechom. Pomenujte ho jeho pravým menom, odvráťte sa od neho, utečte od neho. Nepribližujte sa k miestam, kde vám hrozí pokušenie. Ak máte problém s pornografiou, nelistujte v časopise Playboy. Ak máte problém s hazardnými hrami, nechodte na miesta, kde ich môžete hrať. Vyvarujte sa miest, kde vám hrozí pokušenie. Ak máte problém s alkoholom, v žiadnom prípade nechodte s kamarátom do pohostinstva! Vy ste zodpovední za to, že poviete nie. Môžete povedať, Bože pomôž mi, ale vy ste zodpovední za to, ako sa s tým vysporiadate.
6. Verím, že hriech je závislosť, ktorú milujeme. Hriech je skutočne závislosť. Táto kapitola nám jasne ukázala, že hrešíme, pretože chceme a nie preto, že musíme. Moc hriechu však môže byť v živote kresťana zlomená. Prvým krokom k jeho zlomeniu je priznať si ho a vyznať pred Bohom.

Nech Vám Boh dá silu k jeho vyznaniu a k životu na jeho podobu. Amen.